

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Wie vangt de bal?

Dooren, M. van; Laar, S. van

Citation

Dooren, M. van, & Laar, S. van. (1990). Wie vangt de bal? *Bestuurskundige Berichten*, 5(3), 29.
Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233391>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233391>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

zoek gedaan op het gebied van besluitvormingsprocessen in de bodemsanering, ex ante evaluatie van de integrale milieuvergunning, samenwerkingsverbanden tussen gemeenten op het gebied van opsporing van milieudelicten (politie), de discrepantie tussen Nederlandse wetgeving en de EG-richtlijn betreffende milieueffectrapportage, de feitelijke uitvoering van een aantal EG-milieurichtlijnen in Nederland (opdracht van de EG), energiebesparing in het Midden- en Kleinbedrijf, beleid ten aanzien van milieuhinderlijke bedrijven in de woonomgeving op gemeentelijk niveau, de opzet en organisatie van het milieukeur en bedrijfsinterne milieuzorg. Ik geef adviezen aan individuele bedrijven met betrekking tot bedrijfsinterne milieuzorg, omdat ik van mening ben dat het vooral een organisatorisch en minder een technisch probleem is. De veronderstelling dat milieuzorg een organisatorisch probleem is wordt door meer en meer brancheorganisaties en werkgeversorganisaties onderkend. Ik heb een cursus milieumanagement voor het Midden- en Kleinbedrijf geschreven in opdracht van het KNOV en geef deze cursus ook. Tevens heb ik een onderdeel van een milieucursus voor bouwvakkers geschreven.

Van de meeste genoemde onderwerpen had ik als bestuurskundige geen verstand. Door me in de problematiek te verdiepen en gebruikmakend van bestuurskundige theorieën (complexe problemen, het functioneren van complexe organisaties) vormde ik me een beeld van de aard van de problematiek en kreeg ideeën over de aanpak van het project. Zolang een onderwerp niet puur technisch of puur juridisch is kan een bestuurskundige het naar mijn idee aan. Het is voornamelijk een manier van denken die je tijdens je studie leert en je in de praktijk een heel eind vooruit helpt. Deze manier van denken blijkt in de praktijk meer en meer

aan te slaan voor zover ik kan constateren. In de concurrentie met ingenieursbureaus merk ik dat de bestuurskundige aanpak langzaam maar zeker terrein wint op een puur technische benadering.

Voor de toekomstige afgestudeerden van de studierichting bestuurskunde ziet de banenmarkt er vooralsnog rooskleurig uit. Als voorzitter van Reticulair pols ik regelmatig bij overheidsinstanties en advies- en ingenieursbureaus naar de interesse in bestuurskundigen. Eén van deze contacten is inmiddels een trouwe afnemer van afgestudeerden bestuurskunde geworden. Eerst wilde de organisatie alleen juristen op de plek van beleidsmedewerker, maar sinds zij eenmaal voor een bestuurskundige hebben gekozen willen ze niets anders om hun vacatures op te vullen. Bij ingenieursbureaus is er ook een voorzichtige tendens naar het (willen) aannemen van bestuurskundigen waar te nemen, een opdracht is vaak méér dan een technisch probleem. Dit geldt ook voor werkgeversorganisaties, die zowel in hun relatie met bedrijven als naar de overheid toe bestuurskundigen goed kunnen gebruiken. Verder blijkt de diversiteit van mogelijkheden uit de grote verscheidenheid aan banen die tot nu toe door de afgestudeerden bestuurskunde wordt bezet. Naar mijn idee is het een soort bewustwording, een verandering in het denken over de aanpak van problemen die in gang is gezet ten gunste van de afgestudeerden bestuurskunde. Dit zou betekenen dat niet alleen bestuurskunde *werkt* in de praktijk, maar het ook blijkt te werken *met* bestuurskunde in de praktijk.

Wie vangt de bal?

Zo, nu even een balletje opgooien, een enkele knuppel in een hoenderhoek werpen, kortom tijd voor stoken!

Even iets om knus bij de cv over na te denken: de B.I.L. Niet zozeer de vereniging zelf - ook wel leuk- maar laten we het eens hebben over de naam.

Marcia van Dooren
Saskia van Laar

B.I.L. staat voor Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden, dus niet Bestuurskunde In Leiden zoals menig eerstejaars denkt te weten (ach, zo denken er wel meer). Het hierboven genoemde balletje c.q. de knuppel staat voor de naamsverandering. Aangezien ook wij bestuurskunde studeren (uiteeraard, wie niet?) zullen wij dit onderwerp puntsgewijs, gepland en gecoördineerd doch flexibel (?) analyseren.

Zo kan als eerste reden aangedragen worden, dat aangezien er jarenlang moeite gedaan is ons (bestuurskundigen) duidelijk te distantieren van de politicologen, is het vreemd is te noemen dat we qua verenigingsnaam zo dicht mogelijk tegen ze aangekropen liggen (B.I.L./ S.P.I.L.). Of de S.P.I.L. nou eerder of later met deze naam aankwam laten we in het midden, hoewel het natuurlijk wel duidelijk moet zijn dat de B.I.L. niet de laatste was! Het is niet onze bedoeling om hierover een discussie te doen oplaaien, het gaat ons meer om de weinig originele afkorting die beide verenigingen gebruiken, met name het lot van de B.I.L. trekken we ons bijzonder aan.

Heb je nooit gehad dat iemand aan je vroeg:

"Ben je lid van een studievereniging?"

"Ja, van de B.I.L."

"Van de waaaaat?"

"De Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden, heb je 'm? Hallo, hallo

wakker worden!"

Of, zoals de oud-voorzitter op de afgelopen ALV het voorbeeld aanhaalde van die keer dat hij belde naar een bedrijf en zich aldus introduceerde: "Goedemorgen, ik ben van de B.I.L. en bel voor de W.O.B.S.-dag", waarna een pieptoon het vriendelijke antwoord was.

Zouden wij dan toch onderdoen voor Rotterdam met hun welluidende naam "Cedo Nulli" (wat staat voor: 'Ik geloof niemand')? Wij steken hierbij wel erg af met onze weinig inventieve afkorting B.I.L. oftewel Bestuurskundige Interfacultaire vereniging Leiden (sorry voor de herhaling: dat krijg je nou eenmaal bij bestuurskunde, bovendien is het wel zo handig aangezien de kans dat de BB op tijd volkomt zo groter wordt, dan komt deze misschien weer wat vaker uit!).

Nu komt het nog op twee zaken aan: inventiviteit en geld. Haalbaarheid en een maatschappelijk draagvlak voor zo'n ingrijpende beleidsverandering moet geen probleem zijn. Een plaats op de politieke agenda hebben we nu toch al dus vooral participatie van de achterban is van essentieel belang voor met name de inventiviteit. D.m.v. een prijsvraag voor de mooiste naam moet ook dat kunnen. Geld zat bij de B.I.L. toch? So let's go back to our roots!